

"Sloboda i povjerenje jer smo djeca Božja"

Homilija mons. Fernanda Ocariza na liturgijski spomendan sv. Josemarije u bazilici sv. Eugenija u Rimu 26. lipnja 2018.

1.07.2018.

Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji (Rim 8:14). Riječi sv. Pavla izriču uzvišeni poziv na koji smo pozvani: biti djeca Božja. Dok čitamo knjigu Postanka, u početku je čovjek primio

život preko Božjeg daha (cf. *Post* 2:4).
Krist nam je poslao od Boga Oca
Duha Svetoga, koji nas vodi u novi
život u kojem možemo prepoznati
lica Oca i uzviknuti: *Abba, Oče!* (cf.
Rim 8:15).

Koliko je često sveti Josemaria
razmatrao riječi koje danas čitamo i
Misi! Jednog dana 1931. godine
osjetio kako mu je te riječi Duh Sveti
utisnuo u srce i na usne dok se vozio
trolejbusom u Madridu. On sam
govori kako je hodao ulicama dugo
vremena neprestano ponavljajući:
Abba, Oče! Tješitelj je ugravirao u
njegovo srce novu i dublju sigurnost
da je dijete Božje i znao je da je taj
osjećaj Božjeg posinstva temelj
duhovnog života. Pred njegovim se
očima otvorila čudesna panorama.
Mi smo djeca Božja u Kristu, dionici
vječnog sinovstva Jedinorođenoga
Sina Boga Oca!

Danas se možemo pitati, kao što sveti Pavao predlaže, oblikuje li i prožima svijest da smo Božja djeca svaku dimenziju našeg života. Često prisjećanje i razmatranje u svjetlu vjere našeg božanskog sinovstva pomoći će nam da idemo s nadom dan za danom - unatoč svojoj slabosti - putem identifikacije s Kristom prema svetosti, kao što sv. Josemaria kaže: "Isus razumije našu slabost i privlači nas k sebi preko blage uzbrdice. On želi da ulažemo napor penjanja svakoga dana." (Susret s Kristom, no. 75)

Osjećamo li slobodu i povjerenje koje nam činjenica da smo kćeri i sinovi Božji nudi? Ta ne primismo *duha robovanja da bismo se opet bojali* (Rim 8:15): strah od neuspjeha, koji ponekad slabi naše napore oko poduzimanja novih inicijativa služenja drugima; strah od gubitka lažne sigurnosti koju udobnost i sebičnost daju. Strah, kratko rečeno,

od uranjanja dublje u predivno more života molitve koji nam obećava, zajedno s mnogo radosti, istinsko davanje samih sebe u kojem neće nedostajati *patnji sadašnjeg vremena*. Ali sve one *nisu ništa prema slavi koja se ima očitovati u nama (Rim 8:18)*.

Naš Gospodin kaže Petru: *Otisni na pučinu (Lk 5:4)*. Kao da nam govori: vjerujte u najdublju istinu o samima sebi - tu da ste djeca Božja - i ne bojte se ići svijetom koji ponekad može izgledati kao burno more. Istina je da se stvari možda neće odvijati kako bismo mi htjeli: možemo, na primjer, doživjeti neuspjeh u poslovnom projektu ili to da osoba koju volimo okrene leđa Bogu, kao i razne druge neočekivane nedaće. I možemo se osjetiti potaknuti poput Petra odgovoriti: *Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo (Lk 5:5); Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine! (Lk 5:8)*. U tim trenucima

veliku pomoć možemo naći u dobroj molitvi nastojeći prepoznati kao nama upućene one Isusove riječi: *Ne bojte se! (Lk 5:10)*.

Papa Franjo govori svakome od nas: "u konačnici je svetost plod Duha Svetoga u nama (cf. Gal 5:22-23). Kad osjećate napast gledati samo na svoju slabost, usmjerite svoj pogled na raspetog Krista i recite: 'Gospodine, jadan sam grešnik, ali ti možeš učiniti čudo i bar malo me promijeniti.'" (apostolska pobudnica *Gaudete et exsultate*, no. 15)

Duh Sveti uči nas živjeti poput djece Božje i potiče nas da ljudima koje u svom životu susrećemo pomognemo otkriti tu istinu. Svi zajedno s apostolima slušamo Isusov autoritativni i poticajni glas: *...bacite mreže za lov! (Lk 5:4)* Lov na koji smo svi mi kršćani pozvani: pomoći drugima podupirati djelovanje Duha Svetoga koji ih u Kristu vodi k Bogu

Ocu. I to se događa u svakodnevnom životu: u obitelji, poslu, prijateljskim i bliskim odnosima... Na primjer, kada očevi i majke uzimaju u naručje maleno dijete koje je palo i ozlijedilo se izlijevajući svu svoju nježnost, oni prenose ljubav Očevu, *od koga ime svakom očinstvu na nebu i na zemlji (Ef 3:14)*. U tim i mnogim drugim trenucima roditelji su instrumenti brižne ljubavi Boga Oca.

Ta čudesna stvarnost dio je i prijateljstava. Na primjer, kada slušamo pažljivo s iskrenim zanimanjem i empatijom nekoga u poteškoći i pomažemo mu svojom molitvom i, ako je potrebno, prikladnim savjetom, pomažemo mu zapravo shvatiti da nije sam, da ima Oca na nebesima i braću i sestre na zemlji.

Nakraju, možemo molitvu prošnje koja ćemo moliti nakon Pričesti učiniti vlastitom: "Neka nas otajstva

koja smo primili u ovom slavlju svetog Josemarije ojačaju u duhu posinstva kako bismo, u vjernom priklanjanju Tvojim volji, radosno napredovali na putu svetosti." Na tom ćemo putu uvijek pronaći našu Majku, Presvetu Djevicu Mariju, koja nas prati.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/sloboda-i-
povjerenje-jer-smo-djeca-bozja/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/sloboda-i-povjerenje-jer-smo-djeca-bozja/)
(9.08.2025.)